சிலப்பதிகாரத்தில் நாட்டின் வளர்ச்சிக்கு மக்களின் பங்கு

The role of the society in national development at the time of Silapthigaram

இரவீந்திரன் ராமையா / Ravendran Ramaiyah[1]
ஆறுமுகம் சின்னசாமி / Arumugam Chinasamy[2]

Abstract

The purpose of this article is to analyse the role of the various segments of society at the time of Silapathigaram in national development. King was instrumental in the development of the country. Without war people live in a country in peace the country's ruling lead a better living. It was not only the economic development of the people who live in peace, where the kings who ruled had played a crucial role. King Ceran, Colan and Pandian prioritize this principle in the state administration. At that time the people lived in peace prosperity. Thus, people who live in peace, prosperity and affluence, no doubt , will be able to support the country's development. The Article also reveals the role of traders in the days of Silapathigram in economic development. Kavirippumpattinam's individuality was famous in the business sector. With regard, to the economic development of the Puar also had moved higher. In addition, responsible and disciplined society has always played a role in the development of the country. Silapathigaram proved that the business sector of the country, and refinethemselves. The income they received in theirdaily lives, were donate.Finally the role of the society in the country's development is important. Thus according to Elagoadikal, Silapathigaram displays people united comprehensive in national development.

Key Words: Silapathigaram,Three Kings, political structure, Indiravizha.

காவிரிப்பூம்பட்டினம்

காவிரிப்பூம்பட்டின மக்கள் பரம்பரை பரம்பரையாக அவ்வூரிலே பழங்குடி மக்களாக வாழ்ந்தனர். அழியாப் புகழ்பெற்ற புகார் நகரத்தில் மக்கள் செல்வ செழிப்புடனும் அமைதியாகவும் வாழ்ந்து வந்தனர். காவிரிப்பூம்பட்டினம் மருவூர்ப்பாக்கம், பட்டினப்பாக்கம் என இரண்டு பிரிவாக அமைந்திருந்தது (அ.மு. பரமசிவானந்தனார், 1951: 6). மருவூர்ப்பாக்கத்தில் அமைந்துள்ள வீடுகள் நிலாமுற்றம் அதாவது மொட்டைமாடிகள் கொண்ட பல வீடுகளும் சாரளங்களையுடைய மாளிகைகளும் சங்ககாலத்திலே இருந்ததாக இளங்கோவடிகள் குறிப்பிடுகின்றார் (லேணா தமிழ்வாணன். 1982: 84). அதுமட்டுமின்றி, அணிகலன்கள் குவித்து வைக்கப்படும் சரக்கு அறைகளும் உள்ளதாகக் குறிப்பிடுகின்றார்.

யவனர்கள் எனும் கிரேக்க நாட்டு வணிகர்கள் நீர்த்துறையின் பக்கங்களில் வாழ்ந்து வந்தனர். கடற்கரையின் அருகில் அந்நிய நாட்டு வணிகர்களும் பல மொழிகளைப் பேசும் பலர் தமிழர்களுடன் ஒற்றுமையாக வாழ்ந்து வந்தனர். மேலும், நகர வீதிகளில்

[1]The author is a Ph.D candidate at the Department of Indian Studies, University of Malaya, Malaysia.
[2]The author is a Ph.D candidate at the Department of Indian Studies, University of Malaya, Malaysia.

வாசனைக் குழம்புகள், வாசனைப் பொடி, மணம் கமழும் சந்தனம், நறுமலர் மற்றும் பல வாசனைப் பண்டங்கள் விற்கும் இடமாகத் திகழ்ந்தது காவிரிப்பூம்பட்டினம். அதுமட்டுமின்றி, பட்டு, பவளம், சந்தனம் அகில், முத்து, இரத்தினங்கள், பொன், பொன்னாபரணங்கள் போன்ற எண்ணிக்கையிலடங்கா வண்ணம் குவிந்து கிடந்தன (கு. பகவதி, 1998: 211214).

அடுத்ததாக, கூலவீதி எனும் தானியங்களைத் தனித்தனியே பிரித்து வைத்து விற்பனை செய்கின்ற கடைத்தெருக்களும் காணப்பட்டன. பலவகை தொழிலைப் புரியும் பலதரப்பட்ட மக்களும் தனித்தனி இடங்களில் வாழ்ந்து வந்தனர். பட்டினப்பாக்கத்தில் அரச வீதிகள், சிறந்த குடியில் பிறந்த வணிகர்கள் வாழும் வீதிகள், மாட மாளிகைகள், உழவர்கள் மற்றும் பலவிதமான தொழில் செய்யும் மக்கள் குதிரை வீரர்கள், யானைப் பாகர்கள் போன்றோர் தனித்தனி வீதிகளில் வசித்து வந்தனர் (புலியூர் கேசிகன், 1963: 3132). இவையனைத்தும் சிலப்பதிகார மக்களின் வாழ்க்கையைச் சித்தரிக்கின்றது. அச்சமயம் மக்கள் செல்வ செழிப்புடன் அமைதியாக வாழ்ந்தனர் என சிலப்பதிகாரம் தெளிவாக்குகிறது. இவ்வாறு அமைதியாகவும் செல்வ செழிப்புடனும் வாழும் மக்கள், நாட்டின் வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாக இருப்பர் என்பதில் ஐயமில்லை.

சிலப்பதிகாரத்தில் புகழ்பெற்ற வணிகர்களாக கோவலனின் தந்தை மாசாத்துவனும் கண்ணகியின் தந்தையாகிய மாநாய்கனும் திகழ்ந்தனர் (ஔவை சு. துரைசாமிப் பிள்ளை, 1957: 55). நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு வணிக துறையில் அவர்களின் பங்களிப்பு அரசர்களின் மத்தியில் நன்மதிப்பை ஏற்படுத்தியது (சிலம்பு 1 : 1, 3033). சிலப்பதிகார காலத்தில் காவிரிப்பூம்பட்டினம் சர்வதேச துறைமுகமாக விளங்கியதால் வெளிநாட்டு வணிகர்கள் புகாருக்கு அடிக்கடி விஜயம் செய்தனர். அக்காலத்தில் பண்டமாற்று வியாபாரம் அடிப்படையைக் கொண்டிருந்தது (சிலம்பு 1: 2, 113) வெளிநாட்டு வணிகர்கள் அவர்களின் பொருட்களையும் உள்ளூர்ப் பொருட்களையும் பண்டமாற்று முறையில் வணிகம் செய்தனர். காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் அப்போது பிரபலமாக முத்து, மரகதம், மாணிக்கற்கள் போன்றவை சிறந்து விளங்கின. வணிக துறையில் காவிரிப்பூம்பட்டினம் தனித்துவம் பெற்று விளங்கியது. இதனால் புகார் நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சியும் மேலோங்கியது. அத்துடன், புதிதாகத் தொழிலைத் தொடங்க விரும்பும் வணிகருக்கும் இத்துறைமுகம் ஒரு பாலமாக விளங்கியது (அ. தட்சணாமூர்த்தி, 2005: 102103).

மதுரை மாநகரம்

மதுரை மாநகரம் சங்க காலத்திலே சிறந்த நகரமாகத் திகழ்ந்தது. அந்நகரில் வாழ்ந்த மக்கள் செல்வந்தராகவும், தெய்வபக்தி உள்ளவர்களாகவும் மகிழ்ச்சியுடன் வாழ்ந்தனர். மதுரையில் செல்வம் குவிந்திருந்தது. மக்கள் பலவகையான தொழில் புரிந்து வந்தனர். வாணிகம் விரிவாக நடபெற்றது. சிலப்பதிகார காலத்திலே மதுரை நகர்ப்புறம் செல்வ செழிப்பாக வளமுடன் திகழ்ந்தது (சாமி சிதம்பரனார், 1988: 7375). அக்காலத்தில் மதுரை மாநகரத்தில் அங்காடி வீதிகளும் இரத்தினங்கள் விற்பனை செய்யும் வீதிகளும் மேலும், பொன் வியாபாரம் செய்யும் கடைத்தெருக்களும் தனியாக அமைந்திருந்தது. இதன் மூலம் மதுரை மக்கள் அவர்களின் அயரா உழைப்பினால் செல்வ செழிப்புடன் வாழ்ந்தார்கள் என்பதை அறியலாம். மக்கள் செல்வ செழிப்புடன் வாழ்ந்தால் எந்த நாடும் வளர்ச்சி பெற்ற நாடாகத் திகழும் என்பது உறுதி.

சிலப்பதிகாரத்தில் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு சிலப்பதிகார மக்கள் பெரும்பங்கை ஆற்றினர் என்றால் அது மிகையாகாது. நாட்டு மக்களின் பங்களிப்பால்தான் புகார் பொருளாதார வளம் பெற்று விளங்கியது. அரசாங்கம் பொருளாதார நடவடிக்கைகளைத் திட்டமிட்டாலும் மக்களின் மூலம்தான் நாட்டின் பொருளாதாரத்தை ஈட்ட முடியும். அவ்வாறு வணிகம் செய்கையில் வெளிநாட்டவருடன் மரியாதையாகவும் நியாயமாகவும் நடந்து நல்லுறவை வளர்ப்பதுடன் கண்ணியமாகவும் நடந்து கொள்வது மிக அவசியம். (சரளா ராசகோபாலன், 1989: 5657). ஏனெனில், அவர்களின் நன்னடத்தை பொருத்தே வெளிநாட்டவர் மீண்டும் தங்கள் நாட்டுடன் வியாபாரத் தொடர்பை ஏற்படுத்திக்கொள்வர். நாட்டு மக்களின் மரியாதையான பண்பினால் காவிரிப்பூம்பட்டினம் பொருளாதாரத்தில் சிறந்து விளங்கியது. உலகம் முழுதும் இருந்து மக்கள் வியாபாரம் செய்வதற்குப் புகாருக்கு வருகை புரிந்தனர் (ம. பொ. சிவஞானம், 1964: 166168).

சோழன்

ஒரு நாடு போரின்றி மக்கள் அமைதியாக வாழவேண்டுமாயின் நாட்டை ஆளும் மன்னர்கள் செங்கோற் சிறப்புடன் வழிநடத்த வேண்டும். மக்கள் அமைதியாக வாழ பொருளாதார வளர்ச்சி மட்டும் காரணமல்ல, அங்கு ஆட்சி செய்த மன்னர்களின் ஆட்சிமுறையும் முக்கிய பங்கை வகிக்கின்றது. அதற்கு இலக்கணமாக சேர, சோழர், பாண்டிய மன்னர்கள் அக்காலக்கட்டத்தில் திகழ்ந்தார்கள் (அ.மு. பரமசிவானந்தனார், 1951: 5).

சோழ மன்னனின் பெருமைகளை சிலப்பதிகாரத்தில் மங்கல வாழ்த்துப் பாடலில் திங்களைப் போற்றுதும் எனத் தொடங்குவதிலே அறியலாம் (சிலம்பு: 1: 1, 110). இவை சோழர்களின் செங்கோன்மையை விளக்குகின்றன. சோழ மன்னன் இமயத்தில் முத்திரையைப் பொறித்த வீர செயல்களையும் காணலாம். சோழர்களுள் கரிகால சோழன் இமயத்திற்குச் சென்று புலிக்கொடி நாட்டினவன். அவனது வேத நம்பிக்கைக்கு அளவில்லை என்றும் சிலப்பதிகாரம் பகர்கிறது (சாமி சிதம்பரனார், 1988: 163164). சோழ மன்னனின் ஆட்சி காலத்தில் மக்கள் வறுமையின்றி பயமின்றி சுதந்திரமாக வாழ்ந்தனர் என்றும் தெரியவருகிறது.

பாண்டியன்

பாண்டிய மன்னன் ஆட்சி புரிந்த நாட்டில் மக்கள் யாரும் துன்பத்தை அனுபவிக்க மாட்டார்கள் என்றும் தாங்களும் துன்பம் செய்யமாட்டார்கள் என்றும் சிலப்பதிகாரம் கூறுகிறது.

அவ்வகையில் இயற்கையிலே ஒன்றோடொன்று பகைமை பாராட்டும் உயிர்களும் பகையின்றி ஒன்றுபட்டு வாழ்ந்தன என்பதையும் சிலப்பதிகாரம் உணர்த்துகிறது (ச. அமீது, 1951. 5257). செங்கோல் தவறாமல் தென்னவர் காக்கும் நாடு இத்தகைய சிறப்புள்ளதாக அமைந்ததற்குச் சான்றாக இவ்வரிகள் அமைகின்றன.

கோள்வல் உளியமும் கொடும்புற்று அகழா
வாள்வரி வேங்கையும் மான்கணம் மறலா
அரவும், சூரும், இரைதேர் முதலையும்
உருமும் சார்ந்தவர்க்கு உறுகண் செய்யா
செங்கோல் தென்னவர் காக்கும் நாடு(சிலம்பு 2: 13, 510)

மன்னர்க்கழகு செங்கோன் முறைமை எனும் திருக்குறளுக்கேற்ப பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் ஆட்சி புரிந்தார். அவர் ஆட்சியிலே, தான் செய்த முடிவு தவறு என்று உணர்ந்து வருந்தி உயிர் நீத்தார். பாண்டிய மன்னன் செய்த இச்செயலால் மக்கள் மத்தியில் நீங்கா இடம் பிடித்துவிட்டார் (ஷி. இன்னாசி, 1974: 87). இதனால் மக்கள் மன்னன்மீது அளப்பரிய நம்பிக்கையைக் கொண்டிருந்தனர். ஒரு நாடு அமைதியாக வாழ மன்னன் மற்றும் மக்களின் உறவு பாலம் நீடிக்க வேண்டும். அவ்வாறு இருப்பின், நாட்டின் பொருளாதாரமும் வளம் பெறும்; மக்கள் நாட்டின் உயர்வுக்கும் பாடுபடுவர்.

சேரன் செங்குட்டுவன்

அரசர்களின் கடமைக்கு இலக்கணமாகத் திகழ்ந்தவர்களில் சேர மன்னரும் ஒருவர் ஆவார். இவர்கள் வீரத்தில் சிறந்து விளங்கியது மட்டுமின்றி செங்கோல் தவறாமல் ஆட்சி செய்தவர்கள். தம் நாடு செழிப்பாகவும் மக்கள் துன்பமின்றி இன்பமாக வாழுமாறும் ஆட்சி செய்வதே கடமை எனக் கருதினர் (சாமி சிதம்பரனார், 1958: 88 91). இதையே தங்கள் கொள்கையாகக் கொண்டிருந்தனர். அவர்களின் சிறப்பும் செயலும் சிலப்பதிகாரத்தில் சொல்லப்படுகின்றன. சேரன் செங்குட்டுவன் இமயத்திற்கே சென்று கல் எடுத்து வந்து கண்ணகியை வடித்து அவளுக்குக் கோவில் கட்டினான் (சுந்தர சண்முகனார், 1992: 355360). சேரனின் நற்செயலானது மக்களின் ஆன்மீக உணர்வை மேலோங்கச் செய்தது. இதனால் நல்ல நெறியைக் கொண்ட மக்கள் உருவாவது திண்ணம்; அந்த நாடும் சிறப்புடன் விளங்கும் என்ற உணமையைச் சிலம்பு உணர்த்துகின்றது.

நாட்டை ஆளும் மன்னர்களின் ஆட்சியைப் பொருத்துதான் ஒரு நாடு பொருளாதாரத்தில் மேலோங்குவதும் வீழ்வதும் உள்ளது. நாட்டின் குடிமக்கள் போர், கொலை, கொள்ளை, ஏழ்மை நிலை இவற்றிலிருந்து விடுபட்டவர்களாக இருப்பின் அவர்களின் நாடு முன்னேற்றமடைந்து செல்வ செழிப்புடன் விளங்கும். சிலப்பதிகார காலத்தில் மன்னர்களின் சிறந்த ஆட்சியினால் பிற நாட்டினருடன் உள்ள வணிக தொடர்பு மேலோங்கியது (புலியூர் கேசிகன், 1963: 918). அண்டைய நாட்டு வணிகர்கள் பயமின்றி காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் வணிகம் செய்தனர். அதற்கு ஏதுவாகப் பாதுகாப்பு அம்சங்களும் அமைந்தன.

பாதுகாப்பு அம்சம்

சிலப்பதிகார காலத்தில் அரசனின் காவல் சிறப்பதற்காக அந்தந்த நாட்டின் நகர அமைப்புகள் முறையாக அமைக்கப்பட்டிருந்தன. அதில் குறிப்பாக புகார், மதுரை மற்றும் வஞ்சி நகரம் மிகுந்த காவலுடைய நகரமாகத் திகழ்ந்தன (மூ. சுப்பிரமணியன், 1965: 155). பெருங்கோட்டைகளும் கோட்டை மதில்களுக்குரிய பாதுகாப்புப் பொறிகளும் சிறப்புற அமைக்கப்பட்டிருந்தன. காவற்காடு, அகழி, மதில் என அடுத்தடுத்து அமைந்த நிலையில் மதுரைக் கோட்டையின் வாயிற்காவல் அமைந்திருந்ததாகச் சிலப்பதிகாரம் கூறுகின்றது (சிலம்பு, 2, 14:6266).

ஒரு சமுயதாயம் எவ்விதப் பகையுமின்றி இன்ப வாழ்வு வாழ்வதற்குப் பாதுகாப்பு அம்சம் இன்றியமையாததாகும். மக்களின் பாதுகாவலுக்காக மன்னனே முழுப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டிருந்த நிலையைக் காணமுடிகிறது. அத்துடன், நாட்டில் நடைபெறும் குற்றங்களைக் களைவதையும் தம் கடமையாகக் கொண்டிருந்ததையும் சிலம்பில் காணமுடிகிறது (கூஷிஸி.ஸி. ஞிவீளீஉலீவீமீ ணீகூஷீ, 1936:262263). பாதுகாப்பு

அம்சங்களைக் கொண்ட நாட்டில் பிற நாடுகள் நல்லுறவை வளர்த்துப் பொருளாதார நடவடிக்கையில் ஈடுபடுவதற்குத் துணைப்புரிகிறது. ஆகவே, இப்பாதுகாப்பு வசதிகளால் நாடு போரின்றி மக்கள் அமைதியாக வாழ்வர். அத்துடன், நாட்டின் முன்னேற்றத்தை உறுதி செய்யவும் முடியும் என சிலப்பதிகாரம் தெளிவுபடுத்துகின்றது.

அரசியலமைப்பு

சிலப்பதிகார காலத்தில் மன்னராட்சி நிலவியிருந்தது. இருப்பினும் நீதி முறையுடன் ஆளும் மன்னர்கள்தான் மக்களால் மதிக்கப்பட்டனர் எனும் உண்மையைக் காட்டுகின்றது (ழி. சுப்பிரமணியன், 1996: 92). சிலப்பதிகாரம் அக்கால அரசியல் மற்றும் மக்களாட்சியின் அவசியத்தை எடுத்துக்காட்டுகின்றது என்பதை மங்கல வாழ்த்துப் பாடலின் மூலம் இளங்கோவடிகள் எடுத்தியம்புகிறார் (சிலம்பு 1: 1, 110). ஏனெனில், மக்களாட்சி கொண்ட நாட்டில்தான் சமுதாயக் கட்டுப்பாட்டையும் மக்களின் முன்னேற்றத்தையும் காண முடியும். மக்களின் முன்னேற்றத்துடன், மக்கள் வாழ்வு, கலை வளர்ச்சி, இலக்கிய வளர்ச்சி, நாட்டின் அமைதியான நிலை இவற்றையெல்லாம் காண முடியும்.

வரி சுமைக் கொடுமை இல்லாமை

நாட்டின் குடிமக்கள் நல்வாழ்வு வாழ அவர்களின் தலையில் தேவையற்ற வரிகளை சுமத்தித் துன்புறுத்துவது சிறந்த அரசியல் ஆட்சியாக அமையாது என்று இளங்கோவடிகள் குறிப்பிடுகின்றார். மக்களால் இயன்ற அளவே வரிகளைச் சுமத்த வேண்டும். தாங்க முடியாத வரிகளைச் சுமத்தும் அரசு கொடுங்கோல் அரசாகவே திகழும் எனும் உண்மையைக் கீழ்க்கணட வரிகள் மெய்ப்பிக்கின்றன.

கறைகெழு குடிகள் கைதலை வைப்ப
அறைபோகு குடிகளொடு, ஒருதிறம் பற்றி,
வலம்படு தானை மன்னர் இவ்வழி
புலம்பட இறுத்த விருந்தின் மன்னர்
(சிலம்பு 1: 4, 912)

ஆட்சியில் உள்ள அலுவலர்களும் ஆட்சித் தலைவர்களும் நேர்மையுள்ளவர்களாகத் திகழ வேண்டும். சுயநலமற்ற பிறர் நலம் காக்கும் வர்க்கத்தினரால்தான் சிறப்பான ஆட்சியை நடத்த முடியும். ஆதலால், நல்ல ஒழுக்கமும் பொதுப்பணியிலே ஆவலும் உள்ளவர்களையே அரசியல் அலுவல்துறைகளிலே அமர்த்த வேண்டும். அவ்வாறு செய்யின் அரசு செங்கோல் அரசாக அமையும்; மக்களும் எவ்வித துன்பமுமின்றி சந்தோசமாக வாழ்வர் செங்கோட முதலி, 1985:15. சிலப்பதிகார காலத்து மக்கள் மன்னர்களின் சிறப்பான ஆட்சியின்கீழ் நலமுடன் வாழ்ந்தது மட்டுமின்றி நாட்டின் வளர்ச்சிக்கும் துணைபுரிந்தனர் என்பதை நமக்கு உணர்த்துகின்றார் இளங்கோவடிகள்.

ஐம்பெரும் குழு எண்பேர் ஆயிரம்

சிலப்பதிகார காலத்தில் காவிரிப்பூம்பட்டனத்தில் இருவகை மன்றங்கள் செயல்பட்டன. அவை அந்நகரில் மன்னர்களின் சிறந்த ஆட்சியை மேற்கொள்ள துணைபுரிந்தன. அந்த இருவகைக் குழுவும் அரசனுக்கு ஆலோசனைக் கூறும் சபைகளாக விளங்கின. இதனால் சிலப்பதிகார காலத்தில் மன்னர்களின் தனியதிகார ஆட்சி கட்டுப்படுத்தப்பட்டது. மக்கள் ஆட்சி அடிகோலப்பட்டது என்பதைத் தெள்ளத் தெளிவாகக் காணலாம் (சாமி

சிதம்பரனார், 1958: 39). இம்மன்றங்களின் செயல்களால் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் கொலை, கொள்ளை சம்பவங்கள் இன்றியும் மக்கள் நோய் நொடி இல்லாமலும் நல்லொழுக்கத்துடனும் வாழ்ந்தனர். அரசும் நீதிமன்றமும் அறநெறியிலே செலுத்தப்பட்டது எனும் உண்மைகளை ஐவகை மன்றங்கள் அறிவித்தன (சிலம்பு 1: 5, 111138).

சிலப்பதிகாரத்தின் ஆசிரியர், சிறந்த அரசியல் அறங்களையும் எடுத்துக்காட்டுகின்றார். அரசியலில் தவறு செய்பவர் தக்கத் தண்டணை அடைவார்கள் என்பதன் உண்மையைக் கண்ணகி பாண்டிய மன்னனுடன் வழக்குரைப்பதன்வழி காணலாம். கோவலன் கள்வன் என்ற உண்மையைக் கண்டறியாது தவறுதலாகத் தண்டணை அளித்துக் கொன்றதற்காக பாண்டிய மன்னன் உயிர் துறந்தான் (செந்துறைமுத்து, 1994: 7980). இதன்வழி, அவன் செங்கோல் சிறப்புற்றது. தவற்றை உணர்ந்து உயிர் துறந்த மன்னனைக் கண்ணகி தெய்வமாக நின்று மன்னித்தருளினாள். அச்சம்பவத்தின் மூலம் மக்களுக்கு மன்னனின் செங்கோல் ஆட்சியின்மீது நம்பிக்கைப் பிறந்தது.

பொன்செய் கொல்லன் தன்சொல் கேட்ட
யானோ அரசன்? யானே கள்வன்;
மன்பதைக் காக்கும் தென்புலம் காவல்
என்முதல் பிழைத்தது; கெடுக என் ஆயுள்
(சிலம்பு 2: 20, 7477)

மக்களாட்சி கொண்ட அரசியல் நாட்டின் வளப்பத்திற்கு நன்மையே கொண்டு வரும் எனும் உண்மையும் தெளிவாகிறது.

மக்களின் பண்புகள்

பொறுப்பும் ஒழுக்கமும் உடைய குடிமக்கள் எப்போதும் ஒரு நாட்டின் வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாக இருப்பர். பண்டையக்காலத் தமிழர்கள் நற்பண்புகள் உடையவர்களாகத் திகழ்ந்தனர். அதற்குச் சிலப்பதிகாரம் ஓர் எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகிறது. சிலப்பதிகார மக்கள் பெரும்பாலோர் விவசாயிகளாகப் பணியாற்றினர். தங்களையும் நாட்டையும் வணிக துறையின் வளம்பெற உறுதுணையாக விளங்கினர். தங்கள் அன்றாட வாழ்வில் அவர்கள் பெறும் வருமானத்தை ஈட்டுவதுமட்டுமின்றி தேவைப்படும் மக்களுக்குத் தானமும் செய்தனர் (தேவகி பிரகாசம், 1987: 6772).

மன்னரின்பால் மக்களின் அன்பு

மன்னர்கள் மக்களின் எதிர்ப்பார்ப்பிற்கேற்ப ஆட்சி புரிந்தால் அவர்கள் மீது அளவற்ற அன்பும் மரியாதையும் ஏற்படும். அவ்வாறு நல்லாட்சி புரியும் மன்னர்கள் மக்களால் மதிக்கப்பட்டனர் (சாமி சிதம்பரனார், 1988: 163166). திருவள்ளுவரும், நீதி முறை செய்து குடிமக்களைக் காப்பாற்றும் மன்னவன் மக்களுக்குத் தலைவன் என்று கருதித் தனியே மதிக்கப்படுவான் எனக் கூறுகின்றார்.

முறைசெய்து காப்பாற்றும் மன்னவன் மக்கட்கு
இறையென்று வைக்கப் படும்.(குறள்: 388)

சிலப்பதிகார காலத்து மக்கள் குரவைக் கூத்தாடி மன்னர்களை வாழ்த்துவதை ஆய்ச்சியர் குரவையில் காணமுடிகிறது.

கோவா மலைஆரம்; கோந்த கடல்ஆரம்
தேவர்கோன் பூண்ஆரம் தென்னர்கோன் மார்பினவே
தேவர்கோன் பூண்ஆரம் பூண்டான் செழுந்துவரைக்
கோகுலம் மேய்ந்துக் குருந்துஒசித்தான் என்பரால் (சிலம்பு 2: 17, 29)

அவர்கள் அரசர்களிடம் அளவற்ற அன்பு செலுத்தினர். அத்துடன் பெருமதிப்பும் வைத்திருந்தனர். மக்கள் மன்னருக்காகத் தியாகமும் புரிந்தனர். அரசர்கள் வாழ்வே தங்கள் வாழ்வு எனக் கொண்டிருந்தனர். மன்னர்களுக்குத் தீங்கு வரக்கூடாதென வேண்டி படைவீரர்கள் தெய்வங்களுக்குப் பலியிடுவார்கள். மன்னரின் நலம் காக்க வேண்டிக் கொள்வார்கள். "வெற்றி வேந்தன் கொற்றம் கொள்க" என்று வாழ்த்தித் தங்கள் தலைகளைத் தாங்களே அறுத்துப் பலிபீடத்தில் வைப்பார்கள். படைவீரர்கள் அரசர்களிடம் இத்தகைய ராஜபக்தியுடன் விளங்கினர் (சிலம்பு 1: 5, 7688).

தேசப்பற்று

சிலப்பதிகார மக்கள் தங்கள் நாட்டின்மீது அளவற்ற தேசபக்தி மிகுந்தவர்களாக விளங்கினர். சுயநலமற்ற எண்ணம் கொண்ட அவர்கள் தங்களுடைய வாழ்வை மட்டும் கருதாமல் நாடும் சிறந்து விளங்க கடவுளிடம் வேண்டினர் (ம.பொ. சிவஞானம், 1956: 1921). அவ்வாறு வேண்டுகையில் சோழ மன்னனின் நாடு பசி, பிணி, பகை இன்றி மழையும் செல்வமும் பெருக வேண்டும் என வேண்டிக் கொள்வதைக் கீழ்க்கண்ட வரிகள் நமக்கு உணர்த்துகின்றன.

பெருநில மன்னன் இருநிலம் அடங்கலும்
பசியும், பிணியும் பகையும் நீங்கி
வசியும் வளனும் சுரக்க! என வாழ்த்தி (சிலம்பு 1: 5, 7173)

மன்னர்கள் தனி உரிமை கொண்டவர்களாயினும் அவர்கள் தவறு செய்யும்போது சுட்டிக் காட்டத் தவறுவதில்லை. அறந்தவறிய ஆட்சியை மாற்றியமைக்க ஒருபோதும் தயங்கியதில்லை (சாமி சிதம்பரனார், 1988: 167169). சிலப்பதிகார மக்களின் சிறந்த தேசபக்தியினைச் சிலப்பதிகாரம் தெள்ளத் தெளிவாக்குகின்றது.

மத ஒற்றுமை

ஒரு நாட்டின் வளர்ச்சிக்கு மக்களின் ஒற்றுமையும் புரிந்துணர்வும் மிக அவசியம். சிலப்பதிகார காலத்தில் தமிழ் மக்கள் பலவித மதங்களைத் தழுவி வாழ்ந்து வந்தனர். பலர் பலவிதமான மதங்களைக் கொண்டிருந்தாலும் அவர்கள் அனைவரும் தமிழர் என்ற முறையில் ஒற்றுமையாக வாழ்ந்தனர். பிறசமயக் காழ்ப்பின்றி மக்கள் என்றும் ஒற்றுமை விரும்பிகளாகவே வாழ்ந்தனர் (ப. அருணாச்சலம், 1985: 26).

அக்காலத்தில் புகார், மதுரை மற்றும் வஞ்சியில் நடைபெற்ற மத சம்பந்தமான நடவடிக்கைகள் நாட்டு மக்களிடையே ஆரோக்கியமான சிந்தனையை உருவாக்கியது. பண்பாடு மிக்க மக்கள் ஆன்மீக பலத்தையும் கடவுள் நம்பிக்கையும் கொண்டிருந்தனர். இதனை இந்திர விழா கொண்டாட்டத்தின்வழி அறியலாம் (இந்திரசித்து, 1997:211). சிலப்பதிகாரத் தமிழர்கள் பல்வேறு மத பின்னணியில் இருந்த போதிலும் வெளிப்படையான சிந்தனைக் கொண்டுள்ளமையால் மக்கள் நாட்டின் முன்னேற்றத்தை மனத்தில் கொண்டு அமைதியாகவும் இணக்கமாகவும் வாழ்ந்தனர் (நரசிம்மன், 1990:191).

இந்திர விழா

சிலப்பதிகாரத்தில் மத ஒற்றுமையைப் புலப்படுத்தும் மற்றொரு நடவடிக்கை இந்திர விழாவாகும். காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் இந்திரனுக்கு விழா எடுத்துக் கொண்டாடப்பட்டது. 28 நாட்கள் கொண்டாடப்படும் இவ்விழாவில் தமிழ் நாட்டிலுள்ள அனைத்துப் பகுதிகளிலும் இருந்து மக்கள் வருகை புரிந்து இந்திரனை வழிபடுவர். இதில் தேவர்கள் கூட வழிபடுவர் எனக் கூறப்படுகிறது (சிலம்பு 1: 5, 6070).

அதே வேளையில் சிவன் கோயில், முருகன் கோயில் திருமால் கோயில், இந்திரனுக்கான கோயில், புத்தர் பள்ளி மற்றும் அருகன் கோயில் காவிரிபூம்பட்டினத்தில் இருப்பதைக் காணலாம். இந்தக் கோயில்களில் எல்லாம் வேள்வி ஒலியும் வேத ஒலியும் முழங்கிக் கொண்டிருந்தன. மதுரை புறஞ்சேறியில் புத்தர் பள்ளியும் அருகர் பள்ளியும் மற்றும் மறச்சாலைகளும் ஆன்றோர்கள் ஒலிக்கும் அறவுரைகளும் ஒலித்தன. சமய போதனைகள், நெறிமுறைகள் நம்பிக்கைகள் போன்ற நடவடிக்கைகள் அச்சமயம் நடைப்பெற்றன (ச. அமீது, 1951: 6162).

இதன் வாயிலாக சிலப்பதிகாரத்து மக்கள் பல்வகை மதங்களைத் தழுவி வழிப்பட்டனர் என்ற உண்மையை அறிய முடிகின்றது.

பிறவாயாக்கை பெரியோன் கோயிலும்
அறுமுகச் செவ்வேள் அணிதிகழ் கோயிலும்
வால்வளை மேனி வாலியோன் கோயிலும்
நீல மேனி நெடியோன் கோயிலும்
...
...
... (சிலம்பு 1: 5, 169181)

உலகத்தில் உள்ள எல்லா மதமும் ஒருவருக்கொருவர் சகிப்புத்தன்மை அகற்றி ஒற்றுமையுடன் வாழவே வழிவகுக்கிறது. ஒரு நாட்டில் மதச்சண்டை ஏற்பட்டால் பிறர் அந்நாட்டின்பால் கொண்ட நல்லுறவு பாதிக்கப்படும். சைன மதத்தைச் சார்ந்த கோவலன் தன் மனைவி கண்ணகியுடன் அருக தேவனை வழிபடும் சமண துறவியான கவுந்தியடிகளின் காலில் விழுந்து வணங்கினர். அதேபோன்று, அடைக்கலக் காதையில் கோவலனையும் கண்ணகியையும் மாதரி எனும் திருமாலை வணங்கும் ஆயர்மகள் அடைக்கலப் பொருளாகப் பெற்றாள் (ஷி. இராமகிருஷ்ணன், 1964: 5253). கோவலன் மத வெறுப்பு இல்லாமல் எல்லா மதத்தையும் சம்மதமாகவே கொண்டு பிறரை அணுகினான். இதுவே அக்கால மக்கள் மதபேதவின்றி ஒற்றுமையுடன் வாழ்ந்ததற்கான சான்றுகள் எனத் தெரியவருகிறது.

சிலப்பதிகாரத்தில் உறவினர்களிடையே பல்வேறு மதங்கள் தழுவி வாழ்ந்ததையும் காணமுடிகிறது. கோவலன் மற்றும் கண்ணகி இறப்பிற்குப் பின், மாதவியும் மணிமேகலையும் புத்த மதத்தைத் தழுவினர். கோவலனின் தந்தை மாசாத்துவன் புத்தமதத்தில் சேர்ந்தார். கண்ணகியின் தந்தையாகிய மாநாய்கன் சமண மதத்தில் சேர்ந்தார் (சுந்தர சண்முகனார், 1992: 4445). இதன்வழி மதங்கள் பிறரின் உறவைப் பாதிக்கவில்லை என்றும் மக்கள் சமயக் காழ்ப்பின்றி சுதந்திரமாக எம்மதத்தையும் தழுவலாம் எனும் உண்மையை அறியமுடிகிறது. மதங்கள் வழி மக்கள் ஒருமைப்பாட்டை வளர்த்தது மட்டுமின்றி மத பேதமையின்றி ஒன்றிணைந்து விளங்கும் மக்களைக் கொண்ட

நாடாக புகார், மதுரை மற்றும் வஞ்சி போன்ற நகரங்கள் சிறந்து விளங்கின. இதுவே நாட்டிற்குச் சிறந்த மேம்பாட்டைக் கொண்டு வந்தது என்ற உண்மையும் விளங்குகின்றது.

நாட்டின் வளர்ச்சிக்கு மனித மூலதனம் மிக அவசியம். அதற்கு கல்வி மட்டும் போதாது ஆன்மீக சிந்தனையும் அவசியம். சைன துறவியான கவுந்தி அடிகளின் அளப்பறிய மதத் தொண்டினால் மக்கள் தூய சிந்தனையையும் நன்னடத்தையும் உடையவர்களாகத் திகழ்ந்தனர் (கொ. இலட்சுமணசாமி, 1977: 262268). மாதவி பரத்தையர் குடும்பத்தில் பிறந்தாலும் கோவலனின் மறைவுக்குப் பின், தன் மகள் மணிமேகலையைப் பௌத்த துறவியாக்கியது சமூகத்திற்கும் நாட்டின் வளர்ச்சிக்கும் உதவியாக அமைந்தது. ஆன்மீக பலத்தை அதிகரிப்பதால் ஆரோக்கியமற்ற நடவடிக்கைகளில் மக்கள் ஈடுவடுவதத் தவிர்க்கலாம் (ரி. முத்துராசன், 1980: 54). இதன் மூலம் நாட்டிற்குத் தேவைப்படும் நற்பண்புகள் மற்றும் உறுதியான மனம் கொண்ட மக்களை உருவாக்க முடியும். ஆரோக்கியமான சிந்தனையுடைய சமுதாயத்தைக் கொண்ட மக்களாகச் சிலப்பதிகார மக்கள் திகழ்ந்தனர்.

சுருங்கக்கூறின், நாட்டின் வளர்ச்சிக்கு மக்களின் பங்கு அளப்பறியது. மக்கள் நாட்டிற்குத் தங்களின் சேவையை நேர்மையாகவும், பொறுப்புடனும் ஆற்ற வேண்டியது அவர்களின் கடமையாகும். அனைத்து முயற்சிகளும் உறுதியாகத் திட்டமிட்டு அக்கறையுடன் செய்தால்தான் மக்கள் வளமுடன் வாழ முடியும். இது ஒரு நாட்டின் வளர்ச்சி, அரசியல், பொருளாதாரம் மற்றும் சமூகம் என்ற மூன்று அஸ்திவாரங்களையும் கொண்டது. இந்த மூன்று அம்சங்களும் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடையதாகும். எனவே, சிலப்பதிகாரம் ஒன்றிணைந்த மக்களைக் கொண்டுள்ளதாகவும், அவர்கள் தங்கள் நாட்டின் வளர்ச்சிக்கு முழுமையான பங்கை அளித்துள்ளனர் என்றும் பல சம்பவங்களின்வழி உணர்த்தியுள்ளார் இளங்கோவடிகள்.

Bibliography

Arunaccalam,Pa.(1985).*Cilappatikâra cintaIai.* Chennai: Pari Books Depo.

Avvai Thuraisamip Pillai,Su. (1957).Cilappatikâra ârâycci. Thirunelveli: Saiva Siddhanta Book Publications.

Bagavathi,Ku. (1998).*'Nâkarikamaippu cintaIai', kavitaiyiyal nôkku-cintaIaip piIpula matippîmu*. Chennai:International Tamil research Centre.

Civanyanam,Ma,Po. (1956). *Cilappatikâramum tami;arum.* (5th impression)).Chennai: Inba Nilayam publishers.

Civanyanam,Ma,Po. (1964). *VîrakkaGGaki.*(3rd Impression).Chennai: Inba Nilayam publishers.

Cuntara Shanmuganar. (1992). *Cilampô cilampu.* Chennai: Vanathi Publications.

Dikshitar, V.R.R. (1936). *Studies in Tamil Literature and History.* Madras: University of Madras.

Hamithu,Sa. (1951). *Cintaikku iIiya cilampu.* Kuala Lumpur: Manonmani Vilasa Books.

Innasi,S. (1974). *'Cilampum va;akkum'. Âyvuk kôvai.* Annamalai Nagar: Sivagami Printers.

Inthiracitthu,K. (1997). *Ilakkiyap putaiyal. Chennai: Revathi Publications.*

Lena Tamilvanan. (1982).*Pa;antami;ar paGpâmum nâkarikamum.*Chennai: Manimegalai Publications.

Letchumanasamy,Ko. (1977). *Cilappatikâram maGimçkalai kâppiya marapu.* Mathurai: Annamalai University Publications.

Mutthurasan, K. (1980).*Kâppiya karuttômmaEka7.* Chennai: Thentamil Printings.

Narasimman,K.V. (1990). *Cilappatikârattil imampe_um camayaEka7.* Ananthapuram: Thevarayar University Publications.

Paramasivananthar,A.Mu. (1951). *Kamavu7âr pô__um teyvam (kaGGaki).* Chennai: Tamilkalai Publications.

Puliyur kesigan. (1963). Cilappatikâra camutâyam. Chennai: Sekar Publications.

Ramakrishnan,S. (1964). *I7aEkôviI pâttirappamaippu.* Chennai: Meenakshi Books Depo.

Sami Citambaranar. (1988). *Cilappatikârat tami;akam.* Chennai: Ilakkiya Nilayam Publications.

Sarala rasagopalan. (1989). *Cilampuva;i cintaIaika7.* Chennai: Oli Printers.

Sengoda Muthali. (1985).*CaEka ilakkiyattil talaivaI ôr âyvu.* Chennai: University of Chennai Publications.

Senthuraimutthu. (1994). *Ilakkiya varalâ__up pç;ai.*Chennai: Anbu Illam Publications.

Subramanian, N. (1965). *History of Tamilnadu*. Mathurai: N.S. Publication. (5th edition).

Subramanian,N. (1996). *Irammaik kâppiyaEka7il camutâyam.* Annamalai Nagar: Annamalai University Publications.

Thatcanamurthi,A. (2005). Tami;ar nâkarikamum paGpâmum. Chennai: Yal Publications.

Thevagi Pragasam. (1987). 'CaEka ilakkiyaEka7il kumika7'. In*, Tami; ilakkiya âyvuk kôvai.* (Vol.1). Tanjavur: All India Institute of Tamil Literature.